

KARMEL

XI, GN. URTEA, 1961

AZILLA-LOTAZILLA

(LARREA-ZORNOTZA)

Depósito Legal: BI 79-1958.—GRÁFICAS BILBAO

ILDAKOAK

Orriak, zorabio baldanez, beera doaz. Udazkena da, urtearen azken aroa. Begira zelai, bide-ertz, sakosta ta abar, osoan orri jausiz ganezka. Orrelaxe, apurka apurka, zugatz guztiak orri barik geratzen dira.

Begira zerura be; edo emen inguruko mendi ganetara. Anboto, Mugarra, Oiz, Bizkargi, Lemoatx... Udabarriz ta uda bitartean, geienez beintzat, argi ta sotil agiri yakuzan; gaur, illun, odei ta laino baltzez estalduta leza baten agoa lez.

Urtearo azken onek eriotza dauku gogoratzen. Gu be, lora ta zugatz-orri antzera, beera goiaz, bizitz-aldapa beerra. Au da andia! Gazteak il daitekez, eta asko ilten dira; baiña zarrak naitaez il bear. Gure zoria.

Bizkor gabiltz bizitzan, ibar bedartsu zear dabillen erreka antzera. Bein aldatz-beera artu ezkeru, zartzaroko lainoak igarvi barik yatorkuz; udazken-aizeak joten gaitu ta len geunkazan emes eder guztietatik billosturik, barren-muxin eta negar-jario iztea dau gizona. Zerbait garealakoan bizi gara, ta or beingoan gu ta gure gauza guztiak ezerezaren lezara.

Nun deguz lengo lagunak? Len eurekaz kale-artzera joaten giñan, edo ibillaldi bat egitera; orain bakarrik. Ez dot arein irribarre ezten poztasunik; joanak dira, joanak nire eskola-lagunak, joanak nire poz-lagunak, joanak nire bear-lagunak; eriotzak eroan ditu betikotasunera. Neure etxean be ez ete daukat utsuneren bat? Aita bear bada, edo ama, edo...

Or kanposantua. Ortxe daukaguz arein gorputz-ondarrak, larpean. Lorak ipiñi oi doguz euren obi ganetan. Gauza ona, biotz-samurtasunaren ezau-garri da-ta. Baiña lorok ez daukie indarrik, ez dabe ezer esan nai, otoitzaren laguntza barik. Betoiz lorak otoitzaren lurrunez usainduta.

Dakigunez, Jaungoikoaren grazian bai, baiña ondiño pekatu arin guztiak parkatu barik, edo ordaindu bako beste zorren bategaz ilten dana, orban ta zor guztiak Garbitegian ondo kitutu arte, ezin daiteke zeruan sartu.

Alan be, bizi gareanok eta il diranak, sendi edo pamili bat dagigu, ta bizi gareanok ildakoen zorrak ordaindu daikeguz. Zelan? Otoitz eta egite onen bitartez.

Geure guraso, anai-arreba, senide ta lagun orreik ez daiguzan aztu, batez be il onetan.